

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 49g/2025

privind excepția de neconstituționalitate a punctului 1 lit. b) din
Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002
cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor
de asigurare obligatorie de asistență medicală

*(obligația fondatorului de întreprinderi individuale de a achita prima de
asigurare obligatorie de asistență medicală)*

CHIȘINĂU

28 mai 2026

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dlui Sergiu LITVINENCO,
dlui Ion MALANCIUC,
nei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA,
nei Liuba ȘOVA, *judecători*,
cu participarea nei Iulia Vartic, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 4 februarie 2025,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 28 mai 2026, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a punctului 1 lit. b) din Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, ridicată din oficiu de către un complet de judecători de la Curtea de Apel Sud, sediul Cahul, în dosarul nr. 2a-72/2024, pendinte la această instanță.

2. Sesizarea a fost trimisă la Curtea Constituțională, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție, de un complet de judecători de la Curtea de Apel Sud, sediul Cahul, format din dna Natalia Bondarenco și dnii Serghei Pilipenco și Vitalie Movilă.

ÎN FAPT

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Potrivit argumentelor sesizării, dna Ioana Lungu (Costenco), începând cu 14 iunie 1999, a fost fondatoarea unei Gospodării Țărănești, radiată din Registrul de stat la 18 decembrie 2023. De asemenea, dna Ioana Lungu (Costenco) este mamă a cinci copii.

4. La 23 noiembrie 2023, Compania Națională de Asigurări în Medicină (în continuare, *CNAM*) a formulat o cerere de chemare în judecată împotriva nei Ioana Lungu (Costenco), prin care a solicitat încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2023 și a penalității aferente.

5. Printr-o hotărâre din 29 ianuarie 2024, Judecătoria Cahul, sediul central, a admis acțiunea *CNAM*. La 16 februarie 2024, dna Ioana Lungu (Costenco) a formulat o cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe.

6. În cadrul examinării cauzei, completul de judecători de la Curtea de Apel Sud a ridicat din oficiu excepția de neconstituționalitate a punctului 1 lit. b) din Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală.

7. Printr-o încheiere din 29 ianuarie 2025, Curtea de Apel Sud a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

8. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 16 Egalitatea

„(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 47 Dreptul la asistență și protecție socială

„(1) Statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea și bunăstarea, lui și familiei lui, cuprinzând hrana, îmbrăcăminte, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciile sociale necesare.

(2) Cetățenii au dreptul la asigurare în caz de: șomaj, boală, invaliditate, văduvie, bătrânețe sau în celelalte cazuri de pierdere a mijloacelor de subzistență, în urma unor împrejurări independente de voința lor.”

Articolul 48 Familia

„(1) Familia constituie elementul natural și fundamental al societății și are dreptul la ocrotire din partea societății și a statului.

(2) Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între bărbat și femeie, pe egalitatea lor în drepturi și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

(3) Condițiile de încheiere, de desfacere și de nulitate a căsătoriei se stabilesc prin lege.

(4) Copiii sunt obligați să aibă grijă de părinți și să le acorde ajutor.”

Articolul 49 Protecția familiei și a copiilor orfani

„(1) Statul facilitează, prin măsuri economice și prin alte măsuri, formarea familiei și îndeplinirea obligațiilor ce îi revin.

(2) Statul ocrotește maternitatea, copiii și tinerii, stimulând dezvoltarea instituțiilor necesare.

(3) Toate preocupările privind întreținerea, instruirea și educație copiilor orfani și a celor lipsiți de ocrotirea părinților revin statului și societății. Statul stimulează și sprijină activitățile de binefacere față de acești copii.”

Articolul 50 Ocrotirea mamei, copiilor și a tinerilor

„(1) Mama și copilul au dreptul la ajutor și ocrotire specială. Toți copiii, inclusiv cei născuți în afara căsătoriei, se bucură de aceeași ocrotire socială.

[...]”

Articolul 54 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

9. Prevederile relevante ale Legii nr. 1585 din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală sunt următoarele:

Articolul 4 Subiecții asigurării

„[...]

(4) Guvernul are calitatea de asigurat pentru următoarele categorii de persoane neangajate cu domiciliul în Republica Moldova și aflate la evidența instituțiilor abilitate ale Republicii Moldova, specificate la alin. (9), cu excepția persoanelor obligate prin lege să se asigure în mod individual:

[...]

m) părintele, inclusiv adoptiv, care exercită în mod efectiv creșterea și educarea a patru și mai mulți copii, pentru perioada în care cel puțin un copil are vârsta de până la 18 ani;

[...].”

10. Prevederile relevante ale Legii nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală sunt următoarele:

Anexa nr. 2

Categoriile de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, care se asigură în mod individual

„1. Persoanele fizice neangajate, cu domiciliul în Republica Moldova, care se includ în una din următoarele categorii:

[...]

b) fondatorii de întreprinderi individuale;

[...].”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorilor excepției de neconstituționalitate

11. Autorii excepției notează că, potrivit articolului 4 alin. (4) lit. m) din Legea nr. 1585 din 27 februarie 1998, Guvernul are calitatea de asigurator pentru părintele, inclusiv adoptiv, care exercită în mod efectiv creșterea și educarea a patru și mai mulți copii, pentru perioada în care cel puțin un copil are vârsta de până la 18 ani. Totuși, dacă părintele în discuție este fondator al întreprinderii

individuale, punctul 1 lit. b) din Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 prevede că acesta se asigură în mod individual.

12. În aceste condiții, autorii excepției susțin că prevederea contestată instituie un tratament diferențiat între, pe de o parte, părintele neangajat care are patru și mai mulți copii și este asigurat de Guvern din bugetul de stat, iar pe de altă parte, fondatorul unei întreprinderi individuale care este părintele a patru și mai mulți copii. Acest tratament diferențiat este discriminatoriu pentru că descurajează părintele neangajat care are patru sau mai mulți copii să participe la viața socială prin practicarea antreprenorialului. Astfel, dacă părintele care are patru sau mai mulți copii decide să fondeze o întreprindere individuală, acesta își pierde calitatea de persoană asigurată de Guvern, indiferent dacă activitatea sa va fi sau nu profitabilă. Inițierea unei activități individuale de întreprinzător nu presupune, în toate cazurile, obținerea imediată a unor venituri suficiente pentru a se asigura în mod individual.

13. Având în vedere acest argument, autorii afirmă că pe baza garanțiilor prevăzute de articolele 47, 48, 49 și 50 din Constituție, statul s-a angajat să ofere protecție socială părinților care cresc și educă copii. Excluderea fondatorilor de întreprinderi individuale din categoria persoanelor asigurate de Guvern conduce la concluzia că legislatorul nu a avut în vedere situația particulară și capacitatea persoanelor în discuție de a obține venituri suficiente pentru a se asigura individual.

14. În opinia autorilor excepției, prevederea contestată este contrară articolelor 16, 47, 48, 49, 50 și 54 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

15. Examinând admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

16. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002, ține de competența Curții Constituționale.

17. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost ridicată din oficiu de completul de judecători care examinează cauza. Astfel, Curtea constată că sesizarea este formulată de subiectul căruia i s-a conferit acest drept, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

18. Obiectul excepției îl reprezintă punctul 1 lit. b) din Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, care stabilește că fondatorii de întreprinderi individuale fac parte din categoriile de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, care se asigură în mod individual.

19. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în procedura apelului declarat împotriva hotărârii judecătorești care a admis acțiunea Companiei Naționale de Asigurări în Medicină referitoare la încasarea forțată a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2023 de la o mamă care are cinci copii și care este fondatoarea unei gospodării țărănești din 1999 (a se vedea §§ 3-6 *supra*). În acest sens, Curtea notează că, potrivit articolului 2 alin. (1) din Legea nr. 1353 din 3 noiembrie 2000 privind gospodăriile țărănești (de fermier), gospodăria țărănească este o întreprindere individuală. Astfel, Curtea

admite că prevederea criticată ar putea fi aplicată în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

20. Curtea notează că prevederea contestată a mai făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate în Decizia nr. 6 din 23 ianuarie 2025. Deși textul „fondatorii de întreprinderi individuale” din punctul 1 lit. b) al Anexei nr. 2 la Legea nr. 1593 din 22 decembrie 2002 nu a fost menționat în mod expres de autoarele excepției, Curtea l-a reținut pentru că din argumentarea sesizării rezulta aplicabilitatea acestuia. Curtea a declarat inadmisibilă sesizarea care a stat la baza Deciziei nr. 6 din 23 ianuarie 2025, pentru că autoarele excepției puneau problema achitării primei de asigurare medicală în sumă fixă de către o persoană care făcea parte din categoria celor asigurate de Guvern, însă care, în același timp avea o întreprindere individuală inactivă. În acel caz, Curtea a notat că fondatorul unei întreprinderi individuale care nu înregistrează venituri poate iniția procedura de radiere a acestei întreprinderi și, ca rezultat al radierii, nu va fi obligat să achite prima de asigurare obligatorie de asistență medicală. Așadar, Curtea va analiza dacă în prezenta cauză autorii sesizării au prezentat critici și argumente diferite de cele examinate anterior.

21. Autorii sesizării indică incidența articolelor 16 (*egalitatea*), 47 (*dreptul la asistență și protecție socială*), 48 (*familia*), 49 (*protecția familiei și a copiilor orfani*), 50 (*ocrotirea mamei, copiilor și a tinerilor*) și 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*) din Constituție.

22. Curtea reiterează că articolele 16 și 54 din Constituție nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabile, autorii excepției trebuie să demonstreze existența unor ingerințe în drepturile fundamentale garantate de Constituție (a se vedea DCC nr. 12 din 2 februarie 2023, § 20).

23. Referitor la articolele 48, 49 și 50 din Constituție, Curtea observă că autorii sesizării nu au argumentat în ce mod prevederile contestate contravin Constituției. Simpla trimitere la prevederile constituționale nu poate fi considerată o critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea fondului sesizărilor formulate de o asemenea manieră, Curtea Constituțională i-ar înlocui pe autori la formularea argumentelor de neconstituționalitate și ar efectua un control din oficiu (a se vedea DCC nr. 71 din 18 iunie 2024, § 19).

24. Referitor la incidența articolului 47 din Constituție, autorii excepției pun în discuție un tratament diferențiat în materie de acordare a dreptului de asigurare obligatorie de asistență medicală din contul statului. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că dreptul de asigurare obligatorie de asistență medicală din contul statului, în virtutea caracterului său social, intră în câmpul de aplicare al articolului 47 din Constituție (a se vedea HCC nr. 3 din 18 ianuarie 2019, § 24; HCC nr. 8 din 6 aprilie 2023, § 31).

25. Cu privire la incidența articolului 16 din Constituție, Curtea reiterează că doar tratamentele diferențiate bazate pe o caracteristică sau pe un statut identificabil sunt apte să echivaleze cu o discriminare (a se vedea HCC nr. 3 din 24 februarie 2022, § 20). Verificarea respectării acestei cerințe implică compararea situației persoanei indicate în argumentele sesizării cu cea a subiectelor în raport cu care se pretinde un dezavantaj (a se vedea HCC nr. 8 din 6 aprilie 2023, § 32).

26. Prin raportare la articolele 16 și 47 din Constituție, autorii sesizării susțin că textul contestat instituie un tratament diferențiat în ceea ce privește regimul asigurărilor de asistență medicală între, pe de o parte, părinții neangajați, inclusiv

adoptivi, care exercită în mod efectiv creșterea și educarea a patru și mai mulți copii, pentru perioada în care cel puțin un copil are vârsta de până la 18 ani, și sunt asigurați de Guvern din bugetul de stat, iar pe de altă parte, părinții care, la fel, exercită creșterea și educarea a patru și mai mulți copii și, totodată, au statut de fondatori de întreprinderi individuale, deoarece ultimii sunt obligați să se asigure în mod individual. În susținerea acestei afirmații, autorii excepției indică că legislatorul nu a avut în vedere situația particulară și capacitatea fondatorilor de întreprinderi individuale care sunt părinți a patru și mai mulți copii de a obține venituri suficiente pentru a se asigura în mod individual, iar acest fapt ar descuraja părintele neangajat care are patru sau mai mulți copii să participe la viața socială prin practicarea antreprenorialului.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că Legea nr. 1585/1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală urmărește să reglementeze un sistem autonom garantat de stat de protecție financiară a populației în domeniul ocrotirii sănătății prin constituirea, pe principii de solidaritate, din contul primelor de asigurare, a unor fonduri bănești destinate pentru acoperirea cheltuielilor de tratare a stărilor condiționate de survenirea evenimentelor asigurate (maladie sau afecțiune). Această Lege prevede că sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală oferă cetățenilor Republicii Moldova posibilități egale în obținerea asistenței medicale oportune și calitative (a se vedea articolul 1 alin. (1) din Lege).

28. De asemenea, Legea nr. 1585/1998 stabilește că obiect al asigurării obligatorii de asistență medicală este riscul asigurat, legat de cheltuielile pentru acordarea volumului necesar de asistență medicală și farmaceutică, prevăzut în Programul unic al asigurării obligatorii de asistență medicală (articolul 3 din Lege). Beneficiari ai asistenței medicale prevăzute de Programul unic sunt persoanele fizice asigurate, așa cum reglementează articolul 4 alin. (2) – (6) din această Lege.

29. În cazul persoanelor neangajate cu domiciliul în Republica Moldova și care asigură creșterea și educarea a patru și mai mulți copii, Legea prevede că acestea sunt asigurate de Guvern din contul bugetului de stat (articolele 4 alin. (4) lit. m) și 5 alin. (3) din Legea nr. 1585/1998). Aceste persoane cad sub incidența categoriei de „persoane asigurate de Guvern” din contul bugetului de stat.

30. Pe de altă parte, Legea nr. 1593/2002 prevede că persoanele fizice prevăzute în Anexa nr. 2 la această Lege, printre care sunt indicați și fondatorii de întreprinderi individuale, vor achita prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă (articolul 23 alin. (1)). Prin urmare, fondatorii de întreprinderi individuale fac parte din categoria de „persoane asigurate în mod individual”.

31. Analiza sistemică a legislației impune concluzia că persoana care creștere și educă patru și mai mulți copii, dar care este și fondator al unei întreprinderi individuale-gospodării țărănești trebuie să se asigure în mod individual (teza I din punctul 10 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1246 din 19 decembrie 2018).

32. Particularitățile regulilor aferente asigurării obligatorii de asistență medicală stabilite celor două categorii de persoane ((i) părinte neangajat care exercită creșterea și educarea a patru și mai mulți copii și (ii) părinte care exercită creșterea și educarea a patru și mai mulți copii și care, totodată, este fondator al unei întreprinderi individuale) își au fundamentul în rațiunea legislatorului de a

admite că pentru persoana - fondator al unei întreprinderi individuale operează prezumția că obține venituri.

33. Curtea admite că prin excluderea ultimilor din categoria persoanelor asigurate de Guvern din contul bugetului de stat legislatorul a urmărit să facă o diferență între persoanele care desfășoară o activitate legală și care, implicit, obțin mijloace financiare pentru a achita prima de asigurare obligatorie de asistență medicală și persoanele care nu dispun de astfel de mijloace financiare.

34. Prin atribuirea părinților neangajați care exercită în mod efectiv creșterea și educarea a patru și mai mulți copii la categoria persoanelor asigurate de Guvern statul urmărește să ajute prin mijloace financiare categoriile de persoane vulnerabile, în detrimentul categoriilor financiar independente (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 8 din 6 aprilie 2023, § 56).

35. În jurisprudența sa, atunci când a examinat cazurile persoanelor care nu sunt asigurate de Guvern pentru că realizează venituri, Curtea a reținut că direcționarea mijloacelor financiare spre categoriile de persoane vulnerabile, în detrimentul categoriilor financiar independente, reprezintă măsuri de asigurare pentru orice om a unui trai decent, inclusiv sănătatea și bunăstarea lui și a familiei lui, cuprinzând hrana, îmbrăcămintea, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciile sociale necesare. Astfel, prin excluderea persoanelor care realizează venituri (după caz, a avocaților, a liber profesioniștilor, a fondatorilor de întreprinderi individuale) din categoria persoanelor asigurate de Guvern autoritățile au urmărit un scop legitim, să protejeze drepturile, libertățile și demnitatea altor persoane, în sensul articolului 54 alin. (2) din Constituție (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 8 din 6 aprilie 2023, §§ 55-56; DCC nr. 45 din 22 mai 2017, § 21; DCC nr. 6 din 23 ianuarie 2025, §§ 31, 34).

36. Curtea reiterează că obligația de contribuție la fondul asigurărilor de sănătate rezultă și din prevederile articolului 58 din Constituție (DCC nr. 68 din 27 iunie 2017, § 22) și izvorăște din principiul solidarității, pe care se întemeiază sistemul public de asigurări sociale, ca o manifestare a statului social. Având în vedere competența statului de a decide perceperea de impozite, alte taxe sau contribuții, potrivit aprecierii necesităților politice, economice și sociale, obligarea unui contribuabil la plata unui impozit sau a altei contribuții nu ar putea fi contrară dreptului la respectarea bunurilor sale, decât dacă cel interesat ar fi obligat să admită o sarcină insuportabilă (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 18 din 19 iunie 2015, §§ 67, 71 și 77).

37. Cu referire la capătul sesizării care pretinde situația particulară a fondatorilor de întreprinderi individuale, Curtea observă că prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, calculată pentru categoriile de plătitori prevăzute în Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593/2002, inclusiv pentru categoria contestată de autorii sesizării, se stabilește în cuantum de 12636 de lei (a se vedea articolul 4 alin. (2) din Legea nr. 358 din 22 decembrie 2022).

38. Totodată, potrivit articolului 22 alin. (2) din Legea nr. 1593/2002, prin legea fondurilor de asigurare obligatorie de asistență medicală se poate stabili o reducere a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă pentru unele categorii de plătitori prevăzute la Anexa nr. 2 la această Lege în cazul în care aceștia vor achita prima de asigurare în termen de până la data de 31 martie a anului de gestiune.

39. Astfel, pentru fondatorii de întreprinderi individuale (inclusiv cei care sunt părinți de patru și mai mulți copii) care achită până la 31 martie 2023 (după caz

timp de 30 de zile de la data survenirii statutului respectiv), prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă se stabilește în cuantum de 2028 lei (a se vedea articolul 4 alin. (5) din Legea nr. 358 din 22 decembrie 2022). Așadar, Parlamentul a stabilit un mecanism care asigură posibilitatea reducerii cuantumului primei de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă pentru plătitorii în discuție.

40. Prin urmare, având în vedere marja largă de apreciere a statului în domeniul asistenței și protecției sociale, Curtea reține că nu sunt afectate dispozițiile articolului 47 din Constituție. Pe cale de consecință, nu sunt incidente nici articolele 16 și 54 din Constituție.

41. Astfel, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, pe baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 27 alineatele (2), (3) lit. f), și (4) lit. d), 37 și 40 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a punctului 1 lit. b) din Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, ridicată din oficiu de către un complet de judecători de la Curtea de Apel Sud, sediul Cahul, în dosarul nr. 2a-72/2024, pendinte la această instanță.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

Chișinău, 28 mai 2026

DCC nr. 94

Dosarul nr. 49g/2025